

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΕΣ

ΜΕ ΑΥΤΟ τὸ φυλλάδιο ἡ ΑΡΓΩ κλείνει τὴν 3ῃ τῆς περιόδου. Σ' ὄλο αὐτὸ τὸ διάστημα κρατώντας πάντα τοὺς κανόνες πού, σὰν πρωτόειδε τὸ φῶς, ἐθέσπισε, δέχθηκε μὲ συμπάθεια τὴν ἐργασία ὄλων τῶν Ἀλεξανδρινῶν Νέων, πού ἐνδιαφέρθηκαν γι αὐτήν, κι ὅσων ἀπ τοὺς δόκιμους πού ἐνθουσιάζονταν στὸ παρουσιασμὸ τῆς καὶ τὴ τίμησαν μὲ τὴν συνεργασία τους.

ΕΙΝΑΙ ΦΑΝΕΡΟ πῶς, σὰν φιλολογικὸ περιοδικό, ἡ ΑΡΓΩ ἔχει νὰ παλέψει ἐνάντια στὸν ἀδιόρθωτο Ἕλληνα τυπογράφο καὶ στὴν σχετική του ἀδιαφορία. Μὰ φρονοῦμε πὼς τέτοια ἐμπόδια δὲν εἶναι δυνατό νὰ μᾶς σταματήσουν. Θάταν γελοῖο νὰ τὸ πιστέψουμε. Μᾶς ἀργοῦν μόνο στὴν περιοδικὴ μᾶς ἐμφάνισι κι αὐτὸ μόνο.

ΕΦΕΤΟΣ ἀπ τὴν πόλι μᾶς πέρασε κι ἔδωσε μιὰ διάλεξι ὁ Ραμπιτρανάθ Ταγκόρ, ἐπίσης οἱ μεγάλοι ἐκτελεσταὶ Kubelik & Heifetz ἔδωσαν κονσέρτα. Ἀκούσαμε καὶ μιὰ ξεχωριστὴ συναυλία τῆς Δας Ἀνδρεάδη πού μᾶς ἄφισε τὶς ωραιότερες ἐντυπώσεις.

ΤΟ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ θέατρο τῆς πόλης μᾶς ἐφέτος ἀντιπροσωπεύθηκε μὲ 2 ἔργα πού παίχτηκαν. Ἐνα στὸν Αἰσχύλο, τὸ «Ἀγοροκόριτσο» μὲ τὴν Ἄδα Μεταξὺ ἀγοροκόριτσο, καὶ στὸ Ζιζινιά τὸ «Ὅταν ὁ Ἔρως βάζει τὴν οὐρὰ του» ἔργο ἐλαφρὸ πού ἀπόδειξεν ὁμως πὼς θὰ γίνουν καλοὶ ἐρασιτέχναι ἂν ἐπιδοθοῦν σὲ τέτοιο θέατρο ἢ Δνίς Φωτεινίδου καὶ ὁ Κορ Βερτζώνης.

ΛΑΒΑΜΕ μιὰν εἰδοποίησι ἐκ μέρους τῶν Γραμμάτων γιὰ μιὰ νέα του ἔκδοσι «Σημειώματα» πού κυκλοφορεῖ προσεχῶς.

Μᾶς φαίνεται πὼς πρέπει ἰδιαίτερα νὰ ἐνδιαφεροθούμε γιὰ μιὰ κριτικὴ ἔκδοσι ὅπως προαναγγέλλονται τὰ σημεῖωματα. Θὰ κρίνεται κάθε νέο βιβλίο, ἢ λογοτέχνημα δημοσιευόμενον, καὶ θὰ γίνονται γνωμοδοτήσεις ἀπάνω σὲ ζητήματα καλλιτεχνικὰ ἢ φιλολογικὰ.

Η ΕΝΩΣΗ τελευταίως κέρδισε καὶ μιὰ δίκη κατὰ τοῦ Henry Thierrard ἀντιπροσώπου τῶν συγγραφέων καὶ συνθετῶν μουσικῆς.

Γιὰ τὴν δίκη αὐτὴν ἐργάστηκε μὲ ζήλο ὁ δικηγόρος Κος Νεαρ-
Φυσενζίδης καὶ σαυτὸν ὀφείλεται ἢ ὑπὲρ τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ἀπόφασιν
τοῦ δικαστηρίου. Στὸ προσεχὲς τεύχος θὰ γράψουμε ἐκτενέστερα.

Ἄριστη ἰδέα. Ἄλλὰ διερωτώμαστε.

1) Ἀφοῦ ἡ φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ παραγωγή εἶναι ἰσχυρὴ
καὶ ἄρρωστη καὶ δῶ καὶ στὸν τόπον μας, κρινόμενη ἀπὸ τὰ 10
ἔστω περιοδικά, τί κενὸ μποροῦν νὰ πληρώσουν τὰ Σημειώ-
ματα;

2) Ἀφοῦ ἀπ' τοὺς 3 ἀλεξανδρινούς πού θὰ μποροῦσαν κατὰ
σοβαρὸν νὰ ποῦν καὶ ἀξιόλογο, ὁ Μ. Περίδης (δὲν ἐργάζεται πιά
γιὰ τὴ φιλολογία) ὁ Γκανούλης (λείπει στὴν Ἀθήνα γιὰ σπουδές)
ὁ Μαλάνος (δὲν τοῦ μένουν ὥρες γιὰ σοβαρὴ ἐργασία) διερωτώ-
μαστε ποιοὶ θὰ μπορέσουν νὰ μᾶς ἐξυπηρετήσουν μ' ἓνα τέτοιο
πρόγραμμα καὶ ἔτσι νὰ μὴ ἀναγκαστοῦμε νὰ ὑποφέρουμε γι' ἀκόμη
μὰ φορὰ τὰ ἀναμασσημάτα τῶν διαφόρων ἐγωπαθῶν πετεινῶν
πού ἀποτελοῦν μέρος ἀπὸ τὴν ἐπικρίνουσα Ἀλεξανδρινὴ διανοού-
μενη τάξι;

ΒΙΒΛΙΑ :

ἈΓΚΕΛΑΓΙΑ *Σκέψη καὶ Ζωή*. («Γράμματα» Γρ.Δ. 5).

Διαβάζοντας κανεὶς τὰ ποιήματα, πού κλείνει τὸ βιβλίον «Σκέψη
καὶ Ζωή» τῆς κυρίας Ἀγγελ Ναιγίω, θὰ βρεῖ πὼς εἶναι κοινὰ
στὴν ἔμπνευσή τους, δηλαδὴ ποιήματα πού δὲ γραφτήκανε μὲ τὸν
παλμὸ τῆς καρδιάς, ποιήματα πού δὲν ἔνοιωσε ὁ ποιητής.

Στίχος παραγεμισμένος, ἀκανόνιστος. Δὲν μᾶς συγκινεῖ μ' ὅλη
τὴν προσπάθεια, πού φαίνεται πὼς κάνει, προσπάθεια πού πέρασε
κάθε ὄριο καὶ πού ἔκανε τὴ σκέψη νὰ παραστρατίση. Γι' αὐτὸ ἀκρι-
βῶς φαίνεται πὼς δυσκολεύεται στὴν ἀπόδοση τῆς σκέψης του καὶ
σὲ πολλὰ μέρη τοῦ βιβλίου βλέπουμε παραβολὲς ἄστοχες καὶ ἐντε-
λῶς ἀποτυχημένες.

«Ἡ Τρεῖς Φίλες» ἓνα ποίημα μεγάλο, ὅπου δὲν ξεχωρίζει κα-
νεὶς μήτε σκέψη, μήτε ἰδέα. Λέξεις, λέξεις, στίχοι ἀραδιαστοὶ πού
σοῦ μιλοῦνε γιὰ τὴ ζωὴ τριῶν φίλων κοριτσιῶν. Σὲ πολλὰ σημεία
ἀπαντᾷ κανεὶς ἔννοιες ἀόριστες καὶ ἀκατανόητες, πού φαίνονται πὼς
βάλθηκαν μὲ τὴν πρόθεση νὰ συγκινήσουν περισσότερο τὸν ἀνα-
γνώστη μὰ πού δὲν τὸ κατορθώνουν.

•Τὸ Ὕμνος τοῦ Τάφου• μεγάλο κι αὐτό. Ἐδῶ ξεχωρίζει μιὰ σκέψη σοβαρή. Τὸ ποίημα θὰ πετύχαννε, ἂν ἔλειπε ἡ πολυλογία, ὅπως καὶ στὸ «Φθόνο».

Στὸ «Φθόνο» ὁ ποιητὴς πέφτει σὲ ἀντιφάσεις. Ἄξαφνα λέει:

Κρύβεται, χώνεται, στριμώχνεται
μεσ' στῆς ἀγέλες κουλουριάζεται
καὶ ξεπετιέται μ' ἄγρια μάνητα
ἀπ' τὸ σωρὸ τοῦ ἀγγελόζωου.

Γιὰ νὰ σκεπάσει
μὲ σκοτάδι ἀδιαπέραστο
τὸ κάθε φῶς εὐγενικό,
τὸ κάθε ἀστέρι τῆς Ἑλπίδας.

Νομίζω πὼς δὲν ἔχει ἄδικο νὰ πεῖ κανεὶς ὅτι πολυλογεῖ καὶ παρωγεμίζει τὸν στίχο μὲ λέξεις περιττές, πού ἀντὶ νὰ ὀφελείσουν γίνονται βλαβερές καὶ χαλοῦν τὸ ποίημα ὅλο. Αὐτὸ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ παρατηρήσει κι ἀπὸ τοὺς παρακάτω στίχους.

τὸ κάθε Φῶς εὐγενικό,
τὸ κάθε ἀστέρι τῆς Ἑλπίδας.

Τὶ σχέσι ἔχει ὁ Φθόνος μὲ τὴν Ἑλπίδα;

Τὸ ποίημα μποροῦσε πολὺ καλὰ νὰ δοθεῖ σὲ δέκα — δώδεκα στίχους καὶ ὄχι σὲ ὀγδόντα — ὀγδονταπέντε πού τὸ ἔχει γράψει.

Προχωρώντας, βρίσκει κανεὶς καὶ δυὸ-τρεῖς καλογραμμένους στίχους, ἀλλὰ τοὺς ἐκμηδενίζουν ἄλλοι πολλοί, κακότεχνοι καὶ περιττοί.

Ὁ ποιητὴς προσπαθεῖ νὰ βρεῖ τὸ οὐσιωδέστερο. Παραδέρνει στὴν σκέψη του καὶ καταλήγει νὰ γράψει τὸ ποίημα, χωρὶς τὴν κυριώτερη του οὐσία.

•Δὲν εἶναι στὸ χέρι του νὰ διαλέξει τὰ τραγούδια του. Τὸ μοιρόγραφο, σὲ μεγάλη δόση, κυβερνᾷ τὸ τραγούδι του».

Ἡ Ἄγγελ Ναιγὼ ἔκανε τὸ ἀντίθετο. Νόμισε πὼς μπορεῖ νὰ διαλέξει τὰ τραγούδια τῆς. Προσπάθησε νὰ πάει νὰ βρεῖ τὸ τραγούδι, δίχως αὐτὸ νὰ ἔλθει πρὸς αὐτήν. Νὰ γιατί ὅλα σχεδὸν τὰ ποιήματα «τῆς Σκέψης καὶ τῆς Ζωῆς» εἶναι ἀποτυχημένα.

Ἡ δευτέρη σειρά, «Ἡ Καμπάνες» ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε ἀσημαντα ποιήματα. «Τὰ Χριστούγεννα», φαίνεται πὼς κάτι προσπαθεῖ νὰ πεῖ σ' αὐτὸ τὸ ποίημα, ἀλλὰ δὲν τὸ κατορθώνει γιὰ τοὺς παραπάνω λόγους. Τὰ ἄλλα τέσσερα ποιήματα εἶνε κενά, δὲν τὰ ξεχωρίζει τίποτε, γραμμένα ἐπιπόλαια. Τὸ τελευταῖο, προπαντός, «Σ' Ἀγάπης Στεφάνωμα» εἶναι τόσο κακογραμμένο καὶ κοινὸ στὴν ἐμπνευση πού ξαφνίζει τὸν ἀναγνώστη.

Ἡ Ἄγγελ Ναιγὼ δὲ ξέρει τὴν δύναμή τῆς. Προσπαθεῖ νὰ

γράφει πράγματα, που δὲν ἀνιέχουν στὰ χέρια της. Καὶ ἓνας ποιητὴς πού γράφει, χωρὶς νὰ γνωρίζει τὴν δύναμή του, εἶναι προορισμένος ν' ἀποτύχει. Ὅτι κι ἂν γράφει θᾶναι κακογραμμμένο, ἀπερίσκεπτο καὶ ἄτεγνο.

«Δὲν εἶναι στὸ χέρι μας νὰ διαλέγουμε τὰ τραγούδια μας».

Ἄν προσπαθήσουμε νὰ κάνουμε τὸ ἀντίθετο θὰ πέσουμε ἔξω.

Ἄς γράφουμε κατὰ τὸ μέτρο τῆς δύναμής μας. Μόνο τότε, θὰ γράφουμε μὲ πεποίθηση. Μόνο τότε, ὅσο ἀπλό, κοινὸ κι ἂν εἶναι τὸ θέμα μας, θὰ μπορέσουμε νὰ τὸ ἀποδόσουμε καλὰ καὶ σὺμμορφοσκαλισμένο στίχο.

Ἄν ἐπιχειρήσει νὰ γράφει ὅπως πάνω τῆς λέμε ἡ κ. Ἀγγελ. Ναγιώ θὰ πετύχει.

ΓΙΑΝΝΗ ΘΕΩΡΙΔΗ Φάλμα. (Ἐκδοση Τυπογραφείου Μητσάνη). Εἶναι ἓνα ἐκτενὲς διήγημα, ἓνα τραγούδι στὴν ἀγάπη, στὴν παρὰφορη ἀγάπη, πού κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ δακρύζει καὶ νὰ γελάμαζι. Ἡ ἐργασία αὐτῆ τοῦ κ. Θεοδορίδη μέσα στὴν τόσο λίγη πεζὴ μας παραγωγή πρέπει νὰ σημειωθεῖ.

Ἡ ὑπόθεσή του εἶναι ἀπλῆ: Ἐνας τρελλὸς πού ἔρχεται γιὰ λίγο στὰ λογικά του ἀφηγεῖται τὴ ζωὴ του.

Ἐτσι γεμάτος νειότη καὶ δύναμι ἀφίνει κάποια μέρα τὴ πατρίδα του γιὰ νὰ φτάσει στὸν τόπο πού τὸν τραβοῦσαν κάποια ἰδανικά του, Ἐκεῖ ἀγαπᾷ, μὰ ἡ ἀγάπη του χάνεται.

Ἡ ἀφήγησι τοῦ τρελλοῦ ἐξακολουθεῖ σ' ἓνα λυρικο κλαυμάριο καὶ πονεμένο μοτίβο. Κλαίει ὅταν εἶναι δυστυχισμένος, δακρύζει κι ὅταν εἶναι εὐτυχισμένος.

Στὸν ἥρωά του, ὁ κ. Θεοδορίδης κατώρθωσε νὰ δώσει ὅλα τὰ χαρακτηριστικά πού πρέπει μὲ ἀρκετὴν ἐπιτυχία. Τὸν τύπο τοῦ Κουρτζελάν μᾶς τὸν παρουσιάζει μὲ ἐξαιρετικὴ χάρη.

Στὸ τέλος ξεχωρίζει κανεὶς τὴν ἀγανάκτηση τοῦ τρελλοῦ γιὰ τὴν τόσο ἀπάνθρωπα χαμένη του ἀγάπη, πού ξεσπᾷ σ' ἓνα ἄγριο εἰρωνικό κατηγορητήριο σ' ἐκείνην πού δὲν ἔνοιωσε τὸν παλμό τῆς καρδιάς του, ἢ ἂν καὶ τὸν ἔνοιωσε δὲν ἔδωσε προσοχή, γιατί εἶχε πλιότερη πίστη στὸ χρυσὸ παρά στὴν ἀγάπη.

— Βέβαια... Θάψαμε τὸν Ρωμαντισμὸ... Χαχά!... Ἡ Ζωὴ θέλει πραγματικότητα... Ἡ γυναῖκα θέλει νὰ ζήσει...

Τὸ βιβλίο ἔχει ὄχι ὀλίγες ἀτέλειες, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι ἓνας λόγος γιὰ νὰ ψεγαδιαστεῖ, γιατί πραγματικά ὁ κ. Θεοδορίδης δειχνεται ἓνας διηγηματογράφος μὲ ἀρκετὰ καλὸ ταλέντο καὶ μᾶς δίνει πολλὰς ἐλπίδες γιὰ τὸ μέλλον.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ — ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΑΓΩΝ : 'Εβδομαδιαῖο (Π. Ι. Πετρίδης διευθ. 143, rue d'Alésia Paris XIVe) Θρ. Καστανάκη: Παρισινὰ θεάματα καὶ διαλείμματα. 'Αντρέ λὲ Μπρετόν: 'Η Νέα Αἴγυπτος (μεταφρ.) 'Η φωνὴ καὶ ἡ δράση τῶν δημοδιδασκάλων μας, κ. ἄ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΤΕΧΝΗ : Μηνιαῖο (Α. Γ. Συμεωνίδης διευθ. 13, rue Mosquée Attarine Alexandrie). Ποιήματα : Κ. Π. Καβάφη, Ρίκας Σεγκοπούλου, Μυρτιώτισσας, Μαρίνου Σιγούρου, Τέλλου Ἄγρα κ. ἄ. Γ. Κιτρόπουλου: Τὸ Σπασμένο χέρι. Γ. Πιερίδη: Μοναξιά. Κλ. Βερίου: Πέτρος Ἀλήτης κ. ἄ.

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ : Μηνιαῖο (Δ. Α. Γληνὸς διευθ. Εὐριπίδου, 6) Π. Λορεντζάτου: Πῶς τὸν καταλαβαίνω τὸ Δημοτικισμὸ. Ν. Καζαντζάκη: Συζήτηση μ' ἕναν Ἀρχηγό, ἡ Νέα Πομπηία, Προοισαγωγικὸ Σημείωμα. Κ. Δ. Σωτηρίου: Ψυχανάλυση (συνεχ.) Γνώμες Πολιτικῶν γιὰ τὴν Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση (Γ. Καφαντάρη, Σοφιανόπουλου, κ. ἄ.) Ρόζας Ἰμβριώτη: Ἡ διδασκαλία τῆς Ἱστορίας. Σέμνης Παπασπυρίδη: Ὑδρία. Δ. Τοξότη: Δικτατορία καὶ Παιδεία. Ι. Γ. Εἰκόνες ἀπὸ τὰ Σχολεῖα μας. Δ. Γληνοῦ: Ἡ Ἑλληγικὴ ἀρρώστεια. Χρ. Καρούζου: Ἀπάντηση στὸν κ. Καζαντζάκη. Τὸ ἐκπαιδευτικὸ μας Πρόγραμμα. Μεταφράσματα: Ed. Sprianger (ἡ Αἰώνια Ἀναγέννηση). Η. G. Wells: Ἡ ζωὴ καὶ ἡ δράση ἑνὸς μεγάλου Παιδαγωγοῦ. Δ. Βεζάνη: Προβλήματα τῆς σημερ. Ἑλλ. Πολιτικῆς, κ. ἄ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ καὶ ΔΕΛΤΙΟ τῆς 15ῆς ἡμερο. (Διευθ. Ἡλ. Π. Βουτιερίδης, γραμματέας τῆς Ἑθν. Βιβλιοθήκης). Ἡλ. Π. Βουτιερίδη: Ἡ νεοελληνικὴ λογοτεχνία, ἡ ἀρχὴ τῆς καὶ οἱ σταθμοὶ τῆς. Γ. Τερτσέτη: Ἄγνωστοὶ στίχοι. Ι. Πολυλά: Γιὰ τὰ Δημοτικὰ τραγούδια. Ἀλεξ. Πάλλη: Τὰ Γιάννινα στὰ 1780 καὶ ὁ ἀγράμματος δεσπότης. Ἡλ. Π. Βουτιερ.: Ἑλλην. ἀρχαιότητες Μικρασίας. Ι. S. Bartholdy: Ἄγνωστος ἀθηναῖος Ζωγράφος. Ἐμμ. Στάκ: Μία κριτικὴ γιὰ τὸ «Λάμπρο» τοῦ Σολωμοῦ. Π. Κ.: Τὸ Βαυκάλημα κ. ἄ.

ΕΛΛΗΝΙΣ : Μηνιαῖο ὄργανο Ἑθν. Συμβ. Ἑλληνίδων (38 Λεωφ. Ἀμαλίας Ἀθῆναι). Εἰρήνης Τζαννη—Μεταξά: Τὸ Ἑθν. Συμβ. τῶν Ἑλληνίδων εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσ. ὑπὲρ τῆς γυναικείας ψήφου. Dora Reyner: Τὸ ἔργον τῆς Διεθνοῦς Μεταναστεύσεως ἐν Ἑλλάδι. Ἀθηναῖα Γαϊτάνου — Γιαν-

νιού: Τά σκλαβάκι. Σίτσας Καραϊσκάκη: Σοννέτα τοῦ Γυρισμοῦ, Καίτης Κ. Ζέγγελη: Γύρω ἀπὸ τὰ Βιβλία. Μαρίας Ταβελούδη: Τὸ ξεκούρδιστο πιάνο, κ.ἄ.

ΕΡΕΥΝΑ: Μηνιαία ἔκδοσις. (*Ἀγγ. Σασιγόνης διευθ. Ρ. Ο. Β. 1891 Ἀλεξάνδρεια). Μ. Μ. Μωῦσείδου, ἱατροῦ: Ἐπαγγελματικὴ Κε- τεύθουσιν. Μαρίνου Σιγούρου: Θεοφράστου Χαραχτήρες (μετάφρ. καὶ πρόλογος).

ΕΡΜΗΣ: Μηνιαῖο. [Α. Μαρσέλος διευθ. 14 rue Nébi Danial, Ἀλεξάνδρεια]. Μ.: Τοπικὸ καὶ Χρονικὸ Περιβάλλον. Μνάσαλκα: Ἀλεξανδρινὴ Ποίηση [συνέχ.] Π. Πατρίκιου: Ὁ Ἀραβικὸς Πο- λιτισμὸς στὴ Μεσαιωνικὴ Εὐρώπῃ. Ἄριστου Καμπάνη: Ἑλληνι- κοὶ Δρόμοι. Ι. Κορδάτου: Πολιτικά Μνημόσυνα, ὁ Ἰδεαλισμὸς καὶ ὁ Ὑλισμὸς μέσα στὴν Ἱστορία. Ἀπ. Γ. Κωνσταντινίδη: Τρα- γούδια Δημοτικὰ τῆς Ζαγοράς — Πηλίου. Κ. Θ. Παπαλεξάνδρου: Τὰ ὄνειρα κατὰ τὸ Φρόυντ. Ν. Καζαντζάκη: Σκηνὲς στοὺς δρό- μους τῆς Μόσχας, κ.ἄ.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ: Ἑβδομαδιαία τεύχη β'. τό- μος. [Σοφοκλέους, 3 Ἀθῆναι]. Στ. Σπεράντσα: Ἀθάνατοι. Κ. Δημαρᾶ: Ἀθεΐα [θρησκευτολογικῶς]. Π. Παϊδούση: Ἀθεΐα [κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους]. Στεφ. Δ. Βασιλοπούλου: Ἀθηνᾶ. Ἀδ. Ἀδαμαντίου: Ἡ Ἀθηνᾶ ἐν τῇ Τέχνῃ. Ἀλεξ. Φιλαδελφέως: Ἀ- θῆναι [ἀρχαία πόλις]. Γεράσιμου Δ. Καζάλη: Ἀθῆναι [ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν μέχρι τῶν ἑλληνιστικῶν χρόνων]. Ἀδ. Ἀδαμαντίου: Ἀθῆναι [Ἑλληνικοὶ καὶ Ρωμαῖκοὶ Χρόνοι], ὁ Ἀθηναϊκὸς Πολι- τισμὸς, Βυζαντινὰ Ἀθῆναι. Σ. Κ. Καλιᾶφα: Ἀθηναίων ἀγωγή. Γ. Δ. Κορομηλά: Αἱ Ἀθῆναι κατὰ τὴν Φραγκοκρατίαν. Δ. Γρ. Καμπούρογλου: Αἱ Ἀθῆναι ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Γ. Δ. Κορομηλά: Ἀθῆναι [Ἐπανάστασις 1821] Θ. Βελλιανίτη: Ἀθῆναι ἐπὶ Ὄθω- νος. Θ. Γενιδουναῖς: Ὑδρεῖσις Ἀθηνῶν. Ἀδ. Ἀδαμαντίου: Ἀ- θῆναι [Βυζαντινὴ Τέχνη], κ.ἄ.

ΝΕΑ ΖΩΗ: Δίμηνο [B.P. 2126 Alexandrie]. Κ. Ν. Κωνσταν- τινίδη: Ἀνησυχίες, Δημιουργία. Τόλη Παγάνη: Πίσω στὴν πα- τρίδα. Γ. Περίδη: Ἡ πιὸ δυνατὴ. Ε. Π. Π. Κριτικὰ σημειώ- ματα, κ.ἄ.

ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ: Μηνιαῖο. Βόλος. Γρ. Κωνσταντᾶ: Γιὰ τὴ Γλῶσ- σα [ἀπόσπασμα] Μυρτιώτισσας: Κάποτε..., Στὸν ἔφηβο τοῦ Μα- ραθῶνα. Γ. Φ. Σαμσαρέλλου — Καίτη Γραικού: Λαϊκὲς Παροι- μίαι [συλλογὴ] κ.ἄ. Ἐλένη Θεοτόκη—Παρασκευοπούλου: Κων-

στάντινος Θεοτόκης. Ἄρ. Βέη: Ἐνα Χρόνο στὴν Κέρκυρα. Κων-
σταντίνου Θεοτόκη: Σοννέτα [μὲ ὑποσημειώσεις], Ὁ Κατακλυσμὸς
[μετάφρ.] Ἄμλα—Μάκβεθ—ἀποσπάσματα [μετάφρ.] Ἄριστ. Δ.
Σίδηρη: Ἡ Ζωὴ καὶ τὸ Ἔργο τοῦ Κωνστ. Θεοτόκη. Ἄλκη Θρύ-
λου: Ἡ θέση τοῦ Θεοτόκη στὴ Λογοτεχνία—Ἑπτανησιακὴ καὶ
Ἀθηναϊκὴ Σχολή. Inving Schwerk: Jajj Bänd καὶ Μουσικὴ
[μετάφρ.] Κ. Μαλέα: Τὸ θάρος τῆς ἐποχῆς μας καὶ ἡ Τέχνη. Δ.
Ι. Σαράτση: Τὰ Μαρασλειακὰ κ. ἄ. Ν. Καζαντζάκη: Διάλογοι
στὴ Μόσχα. Μαρίνου Σιγούρου: Ποιήματα, κ. ἄ.

Ο ΦΑΡΟΣ: [Rue Sidi Mitwalli, 30 Alexandrie] Μηνιαῖο. Δρ.
Ν. Μαυρῆ: Ἐκλογή ἀπὸ Δημοτικὰ τραγούδια τῆς Δωδεκανήσου.
Βίωνος Σμυρναίδη: Σκέψεις ἐπὶ τοῦ Μακιαβελισμοῦ. Δ. Ε. Εὐ-
αγγέλου: Τὸ ἄτομο καὶ ἡ ἐκδήλωσή του. Δυὸ ἀπόψεις. Ἄπ. Γ.
Κωνσταντινίδη: Τραγούδια Δημοτικὰ τῆς Ζαγοράς-Πηλίου, κ. ἄ.

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΣ: Μηνιαῖο [Rue Port-Est 17, Alexandrie].
Χάνς Ὀρφανίδη: Γύρω στὰ Ἀλκαλοειδή, Τὸ ζήτημα τοῦ κρέατος,
οἱ Νευρωσθενικοί. Γ. Κλωνάρη: Ὁ πρωταθλητῆς μας Α. Παπα-
φίγγος. Δημ. Μητσάνη: Πῶς νὰ διατηρῆτε καὶ ἐνισχύτε τὸ ὑπο-
γάστριον. Ν. Κακάβα: Ὁρισμὸς καὶ ἀποβλέψεις τῆς ὑγιεινῆς κ. ἄ.

ΙΣΙΣ: Ἐβδομαδιαῖο [Διευθ. Ἡρ. Ν. Λαχανοκάρδης].

ΘΡΩΝΗ: Ἐβδομαδιαῖο. [Ἀρχισυντ. Μικὲς Ἀνατολέας].

ΠΑΝΑΙΓΥΡΤΙΑ: Παιδικὸ Περιοδικὸ [Ἐκδ. «Γραμμάτων»].

LIBRE: Μηνιαῖο περιοδικὸ γιὰ τὰ νεοελληνικὰ Γράμματα.
(Διευθ. Louis Roussel Montpellier. France).

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ:

Χ. Νομικοῦ: *Εἰσαγωγή στὴν Ἱστορίαν τῶν Ἀράβων*. (Γ. Δ.
15 «Γράμματα»).

Μὲ τὸν τίτλο: «Ἐνας Ἐένος καὶ ἄλλα» κυκλοφορεῖ σὲ λίγο
ἓνας τόμος διηγημάτων τοῦ συνεργάτη μας Γ. Πιερίδη. Ἄν κρίνει
κάνεις ἀπὸ τὰ δημοσιευμένα διηγήματα τῆς σειρᾶς αὐτῆς («Μονα-
ξιά» — Ἀλεξανδρινὴ Τέχνη τεύχος 3ο — «Τὸ ἄσπρο ἄλογο» σαυτό
μας τὸ τεύχος), ὁ τόμος αὐτὸς θάποτελέσει μιὰν ἀξιοπρόσεκτη ἐρ-
γασία τοῦ φίλου μας τόσο γιὰ τὸ ἀφηγηματικὸ ὕφος ὅσο καὶ γιὰ
τὰ ζωντανὰ θέματα.

(Τὸ τύπωμα τέλειπε στὶς 23 Ἀπριλίου 1927).